

Röster från mötet

Det var jättetrevligt på det jag var under "Reikihelgen". Önskar att jag kanske gått på mer, men just nu känns allt så kravfullt och därför var det jätteskönt att bara gå på en konsert och bara få sitta där och göra ingenting mer än att lyssna. Det var helt underbart och jag undrar när jag gjorde något så roligt som samtidigt inte var kravfullt.

Visst är cd-skivan bra, men den går inte alls upp emot att höra och uppleva henne i verkligheten.

Helene Ekman, Genarp

Jag vill först tacka för den underbara gemenskapen i Genarp! Det var så trevligt, så god och kreativ stämning, och så roligt att få träffa er alla. Wanja var en fin ny bekantskap - denna starka urmoder och helare. Och Ulla med sin inspirerande musik!

Karin Edebol Eeg-Olofsson, Uppsala

Först vill jag tacka Helén och hennes man för all hjälp och omsorg om mig, min resa och boende. Jag bär många minnen med mig, här ska jag försöka återge några av dem.

Mötet med Wanja Twan, hennes värme och goda skratt, det är ett gott minne. Wanja berättade om och visade Hawayo Takatas sätt att behandla, handpositionerna och olika råd man fick för olika åkommor. Hon varvade det med kära minnen från den tiden då hon själv lärde sig av Takata, hon berättade om människor som hade fått hjälp av behandlingar, om sina egna barn som lärde sig Reiki och om mycket mer. Wanja hade också två nya böcker med sig som man fick köpa om man ville.

Sen var det Ulla Soukko. Ulla, som är en otrolig konstnär, är också Reiki Master. Alla som ville fick behandling av Ulla. Jag passade på och fick två, en 30 min på fredag när jag kom ner och en timmes på lördag. Det var fantastiskt att se Ulla ge behandlingar, spela, le och ha ett vänligt ord till alla. Hon höll också workshop om andningens betydelse och vi fick prova på några tekniker att ha med oss därifrån.

Det blev också tid att ställa frågor, mingla, och till och med handla vackra smycken och små presenter. Alla var mycket berörda över det här första mötet och tackade hela den interimistiska styrelsen för det fantastiska arbetet. Speciellt varmt tack till Gun, som bar sin dröm om ett förenat förbund ända fram till Genarp.

Tack kära Reikivänner för denna gåva!

Namaste

Maria-Conchita Högberg, Stockholm

En fredag klockan tolv, var det äntligen dags...

Vi sammanträlade i Medborgarhuset i Genarp, de flesta av oss kom i bil, vissa med buss och någon till och med i taxi. Så viktigt kändes det att komma, och bara det faktum att över femtio av förbundets ca 150 medlemmar från hela landet strålat samman här, visar väl vilken kraft och energi det finns i Reiki. Och vilket behov av en gemensam organisation för oss alla!

Över registrering och kaffe började vi bekanta oss med varandra. Många kände några stycken, men jag tror att för de flesta av oss, var de flesta obekanta när vi kom. Men inte när vi åkte, nästa dag...

Årsmöten kan ju vara ganska tråkiga historier, men inte här. Vi fick en fin inledning, med en försmak av nästa dags spännande seminarier - inslag av primitiv, intuitiv musik och "sång" ledda av Ulla Suokko, och härligt personliga anekdoter om livet som healer, från Wanja Twan.

Vår nya styrelse utsågs och vi klarade av en hel del formalia, som ni får läsa om i årsmötesprotokollet. Jag skriver bara om de mindre formella delarna. Men det var roligt att få en inblick i hur förbundet bildades och få bekanta sig litet med interimistiska styrelsen. Att några valde att inte fortsätta, får vi ha förståelse för, de har gjort ett mastodontarbete under tiden fram till det första årsmötet och vi kan bara tacka dem och hjälpa till att föra arbetet vidare.

Tack vare den flödande energin blev vi inte så trötta som vi kunde ha blivit, men det var ändå skönt med en promenad i underbar, kuperad natur med små dammar, enar och ett överflöd av blommande backsippor. När vi så hade fyllt på våra energiförråd, var det dags för den utlovade picknick-korgen. Den hade förvandlats till en härlig buffé, tillagad med fantasi och kärlek, av biskopens kokerska, och vi njöt i fulla drag, samtidigt som vi passade på att umgås flitigt med Reikimänniskor från överallt i landet.

Invigningen av förbundet, en stämningsfull liten ceremoni, gav plats för tacksamhet och eftertanke. Tämmligen trötta drog vi oss sedan hemåt, vi som bor i trakten, medan hitresta deltagare letade sig tillbaka till sina respektive övernattningsställen.

Nästa morgon vaknade vi kanske litet trötta, men seminarierna lockade och drog oss till sig, så det var en förväntansfull grupp som samlades i Genarp igen.

Dagen inleddes med Wanja Twan, en fantastisk, svensk-kanadensisk healer, initierad av fru Takata själv, som skulle berätta om hur fru Takata undervisade och spred Reiki över västvärlden. Det gjorde hon förstås också, och det var intressant, men ännu mer intressant var de många, många glimtar vi deltagare fick av Wanja själv och hennes eget sätt att verka. En alldeles exceptionell människa, som gjort otroligt mycket för Reiki och för sina medmänniskor i årtionden, men så anspråkslös! Allt var så självklart för henne...

